



— II. negyedév —

1. szombat: április 2.

A gyülekezet nem cég

A Biblia a lelkeszi munkát a földműves munkájához is hasonlítja. A földművesnek oda kell szentelnie az életét, szorgosnak kell lennie, viszont nagyon fontos az is, hogy tudja használni a megfelelő munkaeszközt. Ha a kukoricát a búza aratására használatos munkaeszközzel akarja betakarítani, biztosan csődöt mond. Így jár abban az esetben is, ha a paradicsomot a pamuk begyűjtésére használatos munkaeszközzel próbálja leszedni. A sikeres szolgálathoz, a földműveléshez hasonlóan, az odaszentelődésen és a szorgos munkán kívül szükség van még ügyességre is, valamint az alkalmas idő és munkaeszköz kiválasztására.

Gyakran képtelenek vagyunk szavakba önteni a gyülekezeti fejlődés elmaradásának okát. Szükség van arra, hogy valaki bátran kimondja: Pusztán az ima nem képes növekedést hozni! Az általam ismert legbuzgóbb fohászzkodók éppen a kihalófélben lévő gyülekezetek lelkeszei és prédikátorai.

Az imának természetesen fölmérhetetlen jelentősége van. A fejlődés minden lépcsőfoka imába ágyazódott. Az ima nélküli szolgáltatnak nincs ereje. Új gyülekezet alapításakor azonban az imánál sokkal többre van szükségünk. Jól megszervezett akcióra

van szükség. Egy alkalommal Isten azt az utasítást adta Józsuének, hogy hagyja abba az imát, keljen föl és hozza helyre a dolgokat (Józsué 7.). Mindennek van ideje: az imának és az ima szerint való cselekvésnek is.

Figyeljünk arra, hogy ne legyünk szélsőségesek a gyülekezeti szolgálatban: ne vegyük magunkra a teljes felelősséget, de ne is hársítsuk el teljesen. Vessük el azt a téveszmét, hogy a gyülekezet növekedéséhez jó szervezés, irányítás és marketing kell. A gyülekezet nem cég!

Egyes prédikátorok viselkedése arról tanúskodik, hogy gyülekezetüket emberi törekvés eredményének tartják, amelyben olykor egy-egy ima is elhangzik a jó szándék megnyilvánulásaként. Velük beszélgetve fölmerült bennem a kérdés: Hol van itt a Szentlélek?

Ezekben a gyülekezetekben semmi természetfölötti nem történik, kevés élet változik meg igazán.

Terveink, programjaink mit sem érnek Isteni fölkenetés nélkül. A 127.zsoltár 1.verse ezt mondja: „Ha az Úr nem építi a házat, hiába dolgoznak azon annak építői. Ha az Úr nem őrzi a várost, hiába vigyáz az őriző.” Egy gyülekezet sem épült föl emberi erőből. Sose feledjük, kinek a gyülekezetéről van szó! Jézus mondta: „fölépítem az én anyaszentegyházamat” (Máté 16:18).

Vigyázzunk azonban arra is, hogy nehogy azt gondoljuk, semmit sem tehetünk a gyülekezet fejlődése érdekében. Ez a téves nézet, az előzőhöz hasonlóan igen elterjedt manapság. Egyes lelkészek és teológusok úgy vélik, hogy az emberi törekvés, szervezkedés egyenesen ellentétben áll Isten akaratával. A mi dolgunk az, hogy ölbetett kézzel figyeljük Isten működését. Sok ilyen állításra akadtok az ébredésről szóló irodalomban. A szerző őszinte szándéka Isten szerepének a jelentőségét hangsúlyozni, ezzel azonban kismimizsi az emberi hozzájárulást. Az ilyen gondolkodás passzív híveket eredményez, akik különböző érvekkel magyarázzák a gyülekezet stagnálását.

A Biblia világosan kifejti sorsdöntő szerepünket Isten akaratának teljesítésében. A gyülekezet növekedése Isten és ember szövetségének eredménye. Mindkét elemnek jelen kell lennie: Isten erejének és az emberi erőfeszítésnek is. Isten nélkül semmit sem tehetünk, Ő

viszont elhatározta, hogy nélkülünk nem tesz semmit. Isten emberi erőt is használ tervei végrehajtásához.

Pál kitűnően illusztrálta ezt a szövetséget 1.Korinthus 3:6,9-ben: „Én plántáltam, Apollós öntözött, de az Isten adja vala a növekedést. Mert Isten munkatársai vagyunk.”

Az Újszövetség telve van az említett szövetséget ábrázoló kifejezésekkel: plántálás és megmunkálás (1.Korinthus 3:5-9), Isten épületének fölépítése (1.Korinthus 3: 10-13), aratás (Máté 9:37-38), Krisztus testének növekedése (Róma 12:4-8, Efézus 4:16).

Az Ószövetségben Józsué könyve a kitűnő példa. Isten azt parancsolta az izraelitáknak, hogy foglalják el a földet. Nem tette meg helyettük, de följánlotta a segítségét és kiosztotta a szerepeket. Félelmük és passzivitásuk miatt azonban meghaltak a pusztában. Amíg mi arra várunk, hogy Isten dolgozzon értünk, Ő arra vár, hogy általunk működjön.

2. szombat: április 9.

A gyülekezet fejlődésének van egy titkos kulcsa

A gyülekezet fejlődése összetett kérdés. Ritkán okozza egy tényező. Bármikor azt halljátok, hogy valamelyik lelkész csupán egy tényezőnek köszöni a gyülekezeti fejlődés megindulását, tudnotok kell, hogy vagy túl leegyszerűsíti a dolgokat, vagy nem látja tisztán, mi történik.

Először: *a gyülekezet fejlődését nem csupán egy módszerrel lehet serkenteni.* Egyes gyülekezetek egymásnak ellentmondó stratégiákat használnak és mégis fejlődnek. Egyes gyülekezetek a szombatiskolán keresztül fejlődnek, míg mások a kiscsoportos munka által. Némely gyülekezetben időszerűvé tették a zenét és ennek köszönhetően fejlődnek, míg más gyülekezetek a hagyományos zenét részesítik sikeresen előnyben. Néhol léteznek a látogatókra irányuló célirányos programok, máshol nem.

Másodszor: különböző gyülekezetekre van szükségünk, hogy eljussunk minden embertípushoz. Hála Istennek ezért a sokszínűségért. Ő alkotott ilyeneknek bennünket. Ha gyülekezeteink egyformák lennének, akkor csak bizonyos embercsoportokhoz jutnánk el. Figyeljük meg ezt a zene tekintetében: mit gondoltok, milyen sokoldalúnak kell lennie a gyülekezetnek, hogyminden kultúrához eljusson. A stíluskülönbség dicséretreméltó tulajdonság, nem pedig hiányosság. Isten különböző módszerekkel célozza meg a különböző embercsoportokat.

Krisztus üzenetének sohasem szabad változnia. Júdás levelében ez áll: „...írok nektek, hogy tusakodjatok a hitért, mely egyszer a szenteknek adatott.” (Júdás 3b) Ne tévesszétek össze a módszert az üzenettel! Az üzenet sohase változzon, a módszer azonban idomuljon nemzedékről nemzedékre.

Harmadszor: *Sohase bíráljátok azt, amire Isten az áldását adta!* Még akkor se tegyétek ezt, ha az történetesen nem felel meg a stílusotoknak. Isten áldását adja azokra is, akikkel mi nem vagyunk egy hullámhosszon. Érvényes pedig mindez abban az esetben, ha Isten lelkének ereje által emberi életet mentenek meg. Mindnyájan Isten jóságának eredményeként vagyunk itt.

3. szombat: április 16.

Isten csak a hűséget várja el tőlünk

Ez az állítás csak félig igaz. Isten elvárja tőlünk, azt is hogy hűségesek legyünk, de azt is, hogy termést hozzunk. Az Újszövetségben gyakran van erről szó. Gondolkodjatok el a következőkön:

-Isten kiválasztott bennünket arra, hogy gyümölcsöt teremjünk. „Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és én rendeltelek el titeket, hogy ti menjetek és gyümölcsöt teremjete, és a ti gyümölcsötök megmaradjon: hogy akármit kértek majd az Atyától

az én nevemben, megadja néktek.” (János 15:16) Isten látni akarja szolgálatunk gyümölcsét.

-*Gyümölcsseink Istent dicsőítik.* „Abban dicsőítetik meg az én Atyám, hogy sok gyümölcsöt teremjete, és legyetek nékem tanítványaim.” (János 15:8) A termést nem hozó szolgált nem dicsőíti Istent. Gyümölcsseink mutatják azt, hogy Krisztus tanítványai vagyunk.

-*Istennek tetsző gyümölcsök.* „Hogy járjatok méltóan az Úrhoz, teljes tetszésére, minden jó cselekedettel gyümölcsöt teremvén és nevekedvén az Isten megismerésében.” (Kolossé 1:10)

-*Jézus megtartotta elítélő véleményét a gyümölcstelen fáról.* Megátkozta, mivel nem termett gyümölcsöt. „És meglátva egy fügefát az út mellett, odaméne hozzá, és nem talála azon semmit, hanem csak levelet, és monda annak: Gyümölcs terajtd ezután soha örökké ne teremjen. És a fügefafa azonnal elszáradta.” (Máté 21:19) Jézus nem dicsekedni akart a cselekedetével, hanem tanulságul szánta. Urunk elvárja tőlünk a terméshozatalt.

-*Az izraeliták elvesztették kiváltságos helyzetüket, mert nem hoztak gyümölcsöt.* „Annakokáért mondom néktek, hogy elvetetik tőletek az Istennek országa, és oly népnek adatik, amely megtermi annak gyümölcsét.” (Máté 21:43) Ez az elv alkalmazható a helyi gyülekezetekre is. Láttam, hogy az Úr miként vont meg áldását azoktól a gyülekezetektől, melyek a múltban igen eredményesen növekedtek, de idővel önelégültté váltak és nem hoztak több termést.

4. szombat: április 23.

Mi a gyümölcstermés?

Mi a gyümölcstermés? A termés, illetve gyümölcs szó (vagy valamely változatuk) ötvenötször fordul elő az Újszövetségben és különböző fogalmakra utal. Isten termésnek nevezi: a bűnbánatot (Máté 3:8, Lukács 13:5-9), az igazság gyakorlását (Máté 7:16-21,

Kolossé 1:10), az imameghallgatást (János 15:7-8), a pénzadományt (Róma 15:28), a Krisztushoz hasonuló jellemet és az igazság hirdetését (Róma 1:13). Pál kifejezte óhaját, hogy Rómában prédikáljon, hogy „köztetek is nyerjek valami lelki gyümölcsöt, mint a többi pogányok közt is.” (Róma 1:13) A hívő ember gyümölcse egy újabb hívő.

A gyülekezetre bízott küldetésről gondolkodva, meg vagyok győződve arról, hogy az magába foglalja a számbeli gyarapodást is. A Biblia gyümölcstermésnek nevezi az ilyen jellegű gyarapodást. Jézus több példázatában utalt a gyarapodó gyülekezet fogalmára. Pál apostol ezt írja Kolossé 1:6-ban: „Mely eljutott hozzátok, miképpen az egész világra is, és gyümölcsöt terem úgy mint nálatok is a naptól fogva, melyen hallottátok és megismertétek az Isten kegyelmét igazán.” Gyümölcstermő-e a gyülekezeted? Növekszik-e? Látod-e az új hívek termését?

Isten azt akarja, hogy a gyülekezet hű és termékeny legyen. Ez a két dolog együtt jár. A számbeli növekedés egyáltalán nem egyenlő az üzenethez való hűtlenséggel. De a sikertelenségünket sem magyarázhatjuk az üzenethez való hűséggel. A számbelileg stagnáló gyülekezetek gyakran ezt hangoztatják: -Isten a hűséget várja el tőlünk, nem pedig a sikert. Egyáltalán nem egyezem ezzel a véleménnyel. A Biblia világosan kifejti, hogymindkét dolog egyaránt fontos.

A rejtély kulcsa a definícióban rejlik. A *siker*es szó általam használt definíciója: a nagy küldetés végrehajtása. Jézus egy feladatot bízott követőire, melyet el kell végezni. Ebben vagy sikeresek, vagy sikertelenek leszünk. Ezt a definíciót alapul véve, minden gyülekezetnek egy célt kell maga elé tűznie. A sikert. Melyek a lehetőségek? A siker ellentéte nem a hűség, hanem a sikertelenség. A nagy küldetéshez hűtlen gyülekezetek célt tévesztettek. Még akkor is, ha más jellegű sikereik vannak.

Mi a hűség?

A hűséget általában a hitelvek megvalósításaként, megtartásaként definiáljuk. Úgy véljük, hogy a hitelvek szigorú betartásával eleget teszünk Krisztus elvárásainak. A „hit védőinek” nevezzük magunkat. Krisztus sokkal többre gondolt, amikor ezt a kifejezést használta. Ő a viselkedés szempontjából határozta meg a hűség fogalmát: a terméshozás érdekében felvállal (őszinte hitet követelő) rizikó.

Kitűnő példát találunk erre Máté 25:14-30-ban, a tántumokról szóló példázatban. Két szolga haszonnal forgatta a rábízott pénzt, ezért uruk jó és hű szolgálónak nevezte őket. Ők vállalták a befektetéssel járó bizonytalanságot, hisz remélték a hasznot. Így bizonyították hűségüket. Feladatukat sikeresen teljesítették, amiért jutalmat is kaptak.

A passzív szolga sehova nem fektette be a kapott pénzt, nem vállalva a rizikót. Gazdája ezért gonosznak és restnek nevezi. A tanulság világos: Isten látni akarja az eredményt. Eredményességünk pedig a termésben nyilvánul meg.

A hűség egyenlő az Istentől kapott tántumok maximális kihasználásával. Ezért ne hasonlítsátok egymáshoz a gyülekezeteket. Ne ez legyen a mércétek. Nem akkor neveztetek sikeres gyülekezetnek, ha nagyobbak vagytok, mint a többiek, hanem akkor, ha teljes mértékben kiaknázzátok a bennetek rejlő lehetőségeket.

Krisztus nem vár el tőlünk lehetőségeinket meghaladó sikert, de elvárja tőlünk, hogy ereje segítségével minden tőlünk telhető megtegyeünk. Túl keveset várunk el Istentől és túl keveset teszünk érte. Ha semmi rizikót nem vállaltok, az egyáltalán nem mutat jó képet a hitetekről. Ha a szolgálatotokhoz nincs szükségetek hitre, akkor hitetlenek vagytok.

Hogyan határoznátok meg ti a hűséget? Vajon hűek vagytok-e Istenhez, ha a régimódi kommunikációt szorgalmaztátok? Hűek

vagytok-e Istenhez, ha a nektek megfelelő istentiszteletet támogatjátok még akkor is, ha az nem hoz semilyen gyümölcsöt? Vajon hűek vagytok-e akkor is, ha többre becsülitek a hagyományt, mint az emberek megmentését? Állítom, hogy az idejétmúlt módszerekkel dolgozó, sikertelen gyülekezetek hűtlenek lettek Krisztushoz.

Sajnos sok olyan gyülekezet létezik ma is, amelyben a tagok szigorúan elvhűek, Krisztushoz azonban mégis hűtlenek, hisz nem hajlandók megváltoztatni az istentisztelet módját, stílusát, a gyülekezet épületét, esetleg a helyét is, hogy közelebb kerüljenek az emberekhez. Vens Havner mondta: „A gyülekezet a puskacsőhöz hasonlóan lehet egyenes a tanokban, és lehet ugyanolyan üres is.” Készen kell lennünk arra, hogy föltétel nélküli odaadással és odaszentelődéssel mondjuk Urunknak: - *Mindent* megteszünk annak érdekében, hogy Krisztushoz vonjuk az embereket.

6. szombat: május 7.

Nem tanulhattok a nagy gyülekezetektől

A gyülekezeti fejlődés mindig egyedi példa, melyet nem lehet utánozni. Ennek ellenére tanulnunk kell mások sikeréből és alkalmaznunk kell mindent, ami nálunk is szóba jöhet. Oktalan szolgák vagyunk, ha elfeledjük mindazokat a tanításokat, amelyeket Isten a gyülekezetünknek adott. „Tudjátok meg ma (mert nem a ti fiaitokkal szólok, akik nem tudják és nem látták) az Úrnak, a ti Isteneteknek a fenytését, nagyságát, erős kezét és kinyújtott karját.” (5.Mózes 11:2) Nem kell minden gyülekezetnek újra föltálnia a kereket.

Mit nem utánozhattok?

Nem használhatjátok alap nélkül a mások által használt szövegekörnyezetet. Minden gyülekezet egyedi kulturális környezetben él.

Nem használhatjátok más gyülekezet tagjait. Isten mindenkit felhasznál művének előrehaladásában .

Nem bújhattok más bőrébe. Isten egyedi teremtményei vagytok. Neki pont a ti adottságaitokra van szüksége, hogy az általatok megközelíthető emberekhez szóljon. – Mindnyájan eredeti példányként kezdjük életünket. Sokan azonban mások élethű másolataivá válnak. Nem növekedhet a gyülekezetetek, ha nem tudtok hűek lenni önmagatokhoz.

7. szombat: május 14.

Mi tanulható meg?

Megtanulhatjátok az elveket. Egy régi klisé ezt monda: „Módszer több van, elv csupán egy. A módszer gyakran változik, az elv sohasem.” A bibliai elv minden kultúrára alkalmazható. Bölcsen cselekszünk, amikor szemléljük Isten működését a világban. Annak ellenére, hogy a gyülekezet növekedését nem segíthetitek úgy, hogy másnak teszitek magatokat, igen célszerűen felhasználhatók más gyülekezetek ötletei is, de csak akkor, ha alkalmazzuk őket a mi körülményeinkhez.

Istennek kész terve van a szolgálatra minden gyülekezet számára. Gyülekezeteknek egyedi ujjlenyomata van. Úgy is tanulhattok mások tapasztalatából, hogy ne váljatok klónokká. Modellszemlélés útján tanulunk a leggyorsabban. (Ez az élet minden területén érvényes.) Ne szégyenkezzetek, amikor mások modelljét használjátok. Ez csupán intelligenciátokra utal. Példa 18:15-ben ez áll: „Az eszesnek elméje tudományt szerez, és a bölcseknek füle tudományt keres.”

Pál apostol bizonyára nem gondolkodott azon, jó-e hasonló modell alapján alapítania a gyülekezeteket. A thessaloniki híveknek ezt írta: „És ti a mi követőinkké lettetek és az Úréi, befogadván az ígét sokféle szorongattatás között, Szentlélek örömeivel. Úgyhogy példaképpé lettetek Maczedóniában és Akhájában minden hívőre nézve.” (1.Thessalonika 1:6-7).

A modellül szolgáló gyülekezetnek nem kell tökéletesnek lennie. Ha a tökéletesség lenne a föltétel, akkor el kellene vetnünk a modell alapján való tanulás tervét. Nem létezik tökéletes gyülekezet.

Meg vagyok győződve arról, hogy azoknak az egyéneknek, akik nem tudnak modell alapján tanulni, problémájuk van az énjükkel. Íme, mit mond a Biblia: „Az Isten a kevélyeknek ellenük áll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ad.” (Jakab 4:6) Miért cselekszik így Isten? Azért, mert a gőgös embereket nem lehet tanítani. Ők azt hiszik, mindent tudnak. Megfigyeltem, hogy azok, akik meg vannak győződve mindentudásukról, általában még a kérdéseket sem tudják, nemhogy a válaszokat. Az én célom az, hogy minél többet megtanuljak. Tanulok a bírálóimtól, tanulok a barátaimtól és az ellenségeimtől is.

8. szombat: május 21.

A módszerekről

Végezetül tanuljatok meg néhány módszert. Egy módszer sem univerzális, hogy minden gyülekezetnél hasson és sajnos nem is örökérvényű. Ez azonban nem jelenti azt, hogy értéktelen. A közelmúltban néhány módszer negatív előjelet kapott. Sokan nem tartják őket lelkieknek, sőt egyesek egyenesen testieknek nevezik őket. A gyülekezet növekedését illetően egyesek abba a hibába estek, hogy (a számbeli gyarapodástól megittasodva) túlhangsúlyozzák a módszert, míg mások mindenféle módszert tagadva csak a hitelvek betartását szorgalmazzák.

Mindegyik gyülekezet a maga módszere szerint dolgozik, ezért nem az a kérdés, használunk-e valamilyen módszert, hanem, hogy milyen módszert használunk, és hogy azok biblián alapulók-e, vagy sem.

A módszer az elv megnyilatkozása. Különböző kulturális környezetben más-más módszert használunk. Az Apostolok cselekedeti könyve telve van különböző módszerekkel.

A mai gyülekezeteket tanulmányozva rájöttök arra, hogy Isten számtalan módszert alkalmaz, de némelyiket, úgy tűnik, jobban megáldja. Emellett nyilvánvaló az is, hogy bizonyos múltban használt módszerek mára már elavultak. Szerencsére, a kereszténységnek megvan az a jó tulajdonsága, hogy a módszerei kitűnően alkalmazhatók minden kor elvárásaihoz. A gyülekezet történelme során tapasztaljuk az új bortömlők szükségességét. Prédikátor 3:6-ban ez áll: „Ideje van a megőrzésnek és ideje az eldobásnak.” Ez a módszertanra is alkalmazható. Az új generációnak el kell döntenie, mely módszereket alkalmazza továbbra is, és melyeket teszi félre elavultságuk miatt.

A vezetőség legnagyobb kihívása annak felismerése, mi a lényeges és mi a mellékes. A módszer mindig az üzenet alárendeltje. A gyülekezet növekedéséről, és egészségéről szóló könyveket olvasva sohasem tévesszék szem elől, mi az elsődleges és mi a másodlagos.

A gyülekezet növekedésének és egészségének alap gondolatai:

- Kihez tartozunk?
- Mi az üzenetünk?
- Melyek a motívumaink?

A gyülekezet növekedésének és egészségének másodlagos tényezői:

- Kit céloz meg üzenetünk?
- Melyek a modelljeink?
- Melyek a módszereink?

Albert Einstein egy alkalommal arra panaszkodott, hogy a huszadik század legnagyobb hibája az, hogy megszokásból keverjük a célt az eszközzel. Gyülekezeti viszonylatban ez igen veszélyes. Sohasem szabad annyira megkedvelnünk a módszert, hogy eltévesszük a célt.

Sajnos, számos gyülekezet mozgatórugója valamely téves nézet, illetve módszer. (Ezekről a fejezet elején beszéltem.) Ez megakadályozza

őket a gyógyulásban és a növekedésben. A gyülekezetnek szüksége van az igazságra a növekedéshez. Egyéb mozgalmak növekedhetnek igazság nélkül is, de a gyülekezet nem. Pál az „igazság oszlopáról és erősségéről” beszél (1.Tomótheus 3:15).

9. szombat: május 28.

A hagyományon alapuló gyülekezet

A hagyományok által vezérelt gyülekezet jelmondata a következő: „Mindig így csináltuk.” Ezeknek a gyülekezeteknek a célja a múlt megőrzése. A változást szinte törvényszerűen negatívnak ítélik meg, az egy helyben való toporgást pedig biztos állandóságnak.

Az idősebb gyülekezetek gyakran kötődnek a hagyományokhoz, előírásokhoz, rituálékhoz, míg a fiatalabbak inkább a misszióhoz való érzelmi kötődést hangsúlyozzák. A hagyomány egyes gyülekezetekben olyan erős mozgatórugó, hogy még Isten akaratát is háttérbe szorítja. Ezek a gyülekezetek még a végső esetben is alig mondanák ki: „Így még sohasem csináltuk.”

A személyhez kötődő vezetés

Ezekben a gyülekezetekben a fő kérdés: Mit szeretne a vezérünk? Amennyiben a lelkész már hosszabb ideje áll a gyülekezet élén, akkor valószínűleg ő veszi át a vezér szerepét. Ha viszont gyakran cserélődtek a lelkészek, akkor a gyülekezet valamelyik tagja válik vezéregyéniséggé. Ezeknek a gyülekezeteknek egy alapvető problémájuk van: küldetésük jórészt a vezér életkörülményeitől, egyéniségétől, szükségleteitől, félelmeitől, korlátaitól függ. A másik, igen lényeges hiányosság az, hogy a fejlődés abbamarad, amikor a vezér távozik.

10. szombat: június 4.

Az anyagi vezetés alatt álló gyülekezet

Ebben a gyülekezetben az alapkérdés: Mennyibe fog ez kerülni? Úgy tűnik, az anyagiaktól semmi sem fontosabb. Ezekben a közösségekben szinte mindig parázs vita alakul ki a pénzt illető kérdésekben. Annak ellenére, hogy a jó gazdálkodás elengedhetetlen feltétele a gyülekezet kielégítő működésének, nem szabad megengednünk, hogy az anyagiak döntsenek mindenben. Az lenne a legjobb, ha Isten tanácsát kérnénk. A gyülekezetnek egyáltalán nem lényege a profit. A végcél nem a: Mennyit takarítottunk meg?, hanem a: Hány embert mentettünk meg? Megfigyeltem, hogy több hitre alapuló gyülekezet vált anyagivá.

A programot szorgalmazó gyülekezetek

Gyülekezeti kórus, ifjúsági kórus, szombatiskola, női osztály, csak néhány a számtalan lehetőségből, mely a rendelkezésünkre áll. Ezekben a gyülekezetekben az összes energia a programok megvalósítására irányul. A hangsúly az egyéni fejlődésről áttevődik a pozíciókra, a kinevezőbizottság pedig a gyülekezet legfontosabb orgánumává válik. Ha a várt siker valamely program esetében elmarad, akkor a résztvevők csalódottak. Senki sem teszi föl a kérdést, vajon a program továbbra is sikeres-e.

11. szombat: június 11.

Az épület által vezetett gyülekezetek

„Mi megformáljuk az épületeinket, utána pedig ők formálnak minket.” – mondta egy alkalommal Winston Churchill. A gyülekezet gyakran türelmetlen és azonnal gyönyörű épületet szeretne a magáénak tudni, ezért erején felüli összegeket költ rá. Az épület fenntartásának költsége a legnagyobb összeg a gyülekezeti költségvetésben. A szolgálatok fejlesztésére szánt összeget át kell irányítani a kölcsön törlesztésére, ennek viszont a szolgálat minősége issza meg a levét.

Más gyülekezetekben viszont a meglévő épülethez való ragaszkodás korlátozza a növekedést. A történelmi jelentőségű, de sokszor alkalmatlan épület nem korlátozhatja munkánkat.

Az események által vezérelt gyülekezetek

Ennek a gyülekezetnek a kalendáriumát szemlélve az a benyomások, hogy itt mindenki foglalt. Minden este történik valami. Alig ér véget az egyik nagy esemény, máris készülnek a következőre. Rengeteg lehetőség van ezekben a közösségekben, de ez még nem egyenlő a sikerrel. A gyülekezetnek világos cél nélkül is lehet számtalan programja. Valaki kérdezze meg: Mi a célja ennek a számos rendezvénynek? Ezekben a gyülekezetekben a jelenlévők száma a hűség és szolgálat egyedüli mércéje. Ne engedjük meg, hogy az esemény fölváltsa a szolgálatot.

A barátok által irányított gyülekezet

Némely gyülekezetekben, őszinte szándéktól vezéreltetve, a hívek egyedül a barátok szükségleteire néznek. Alap gondolatuk: Mi a barátok kívánsága? Annak ellenére, hogy ezt mindig igen komolyan latba kell venni programjaink összeállításakor, nem szabad csupán erre összpontosítanunk.

Isten örökségül hagyta ránk az evangélium hirdetését, de nem ez az egyedüli feladatunk. A tanítványszerzésben ez csupán az első lépés, nem pedig a végcél. A cégek jelszava: add meg a vevőnek, amit kíván. A gyülekezet esetében azonban ez egészen másként van. A gyülekezet legyen fogékony a barátkozók iránt, de ne legyen a barátkozók irányítása alatt! Kommunikációnk stílusát hozzá kell idomítanunk kultúránk követeléseéhez, de nem szabad fölvennünk káros szokásait.

12. szombat: június 18.

A cél által vezérelt gyülekezet

Nagyságtól és lokációtól függetlenül egyedül a cél által vezérelt gyülekezet lesz egészséges és életerős.

Pál apostol ezt írja 1.Korinthus 3:13-14-ben: „Kinek-kinek munkája nyilván lészen: mert ama nap megmutatja, mivelhogy tűzben jelenik meg, és hogy kinek-kinek munkája minémű legyen, azt a tűz próbálja meg. Ha valakinek a munkája, amelyet ráépített, megmarad, jutalmát veszi.” Ezen kívül Pál, az említett rész tizedik és tizenegyedik versében még a biztos alapokról is beszél: „Az Istennek nékem adott kegyelme szerint, mint bölcs építőmester, fundamentumot vetettem, de más épített reá. Kiki azonban meglássa, mimódon épít reá. Mert más fundamentumot senki sem vethet azon kívül, mely vettetett, mely a Jézus Krisztus.”

A tartósnak bizonyuló gyülekezeteket a cél vezérli. Ha egyensúlyban tartjátok az újszövetségi gyülekezeteknek adott öt elvet, akkor állandó fejlődésnek indultok. Példa 19:21-ben ez áll: „Sok gonodolat van az ember elméjében, de csak az Úrnak tanácsa áll meg.” A tervek, a programok, a személyek mulandók. Isten állandó.

Miért fontos az, hogy a cél vezessen bennünket?

Minden gyülekezet tegye föl magának a kérdést: Mi létünk értelme? Az iménti kérdésre adott válasz az alapja a gyülekezeti szolgálatnak. Az új gyülekezet alapításakor először mindig a célt határozzuk meg. Sokkal könnyebb a gyülekezet alapításakor jó alapot rakni, mint később, talán évek múlva helyreállítani azt.

Ha stagnáló, illetve egy lejtőn lefelé haladó gyülekezetbe tartoztok, első lépések a cél meghatározása legyen. Csak erre helyezték a hangsúlyt. Állapítsátok meg, mit akar Isten elérni általatok és közösséteket által. A reménytelenségbe sülyedt gyülekezetet egyedül a megismételt célkitűzés mentheti meg.

Az egészséges gyülekezetnek egészséges öntudata van. Ismeri létezésének célját és ehhez mérten viseli magát. Pontosan tudják, mit vár el tőlük az Úr. Tudják, mi a feladatuk és tudják, mi nem tartozik a feladataik közé. Rendelkezik-e a gyülekezeted világosan meghatározott öntudattal?

Az átlaghívó a gyülekezet létezésének célját igen figyelemreméltó módon határozza meg. Vin Arn, gyülekezeti tanácsadó mesélte nekem a következő esetet. Közel ezer gyülekezet híveinek tette föl a kérdést: Miért létezik a gyülekezet? Az eredmény megdöbbentő. A megkérdezettek 89 százaléka szerint a gyülekezet célja az, hogy gondot viseljen a hívekről és családjukról. A lelkész feladata tehát az, hogy vigyázzon a torban lévő nyájra és lehetőleg ne sokat veszítsen el belőlük. A megkérdezetteknek csupán tizenegy százaléka mondta azt, hogy a gyülekezet célja az, hogy a világot Krisztus felé fordítsa.

A fölmérésben résztvevő gyülekezetek lelkészei is válaszoltak ugyanerre a kérdésre. Megdöbbentő eredmény került napvilágra. A lelkészek kilencven százaléka szerint a gyülekezet célja a világ meghódítása Krisztus számára, míg csupán tíz százaléka válaszolta azt, hogy a gyülekezet célja a hívekről való gondoskodás. Ennek

fényében, mit gondoltok, csoda-e, ha gyülekezetink nem működnek kellőképpen? A tagok és a lelkészek sokszor még arra sem képesek, hogy közös nevezőre jussanak a gyülekezet létének célját illetően.

Egy gyülekezet megalapításának több motívuma lehet. Ezek a motívumok olykor igen kétes eredetűek: versengés, mellveregető ragaszkodás a hitelvekhez, elismerés kicsikarása, illetve bármely más értéktelen indíték. Ha nem Isten ereje a mozgatórugónk, akkor igyekezetünk halálra van ítélve. Az erős gyülekezetek nem személyekre, programokra vagy trükkökre épülnek, hanem Isten örökérvényű elveire.

Kiadja: A Keresztény Adventista Egyház Főbizottsága
Belgrád, Radoslav Grujić u. 4.
Előkészítette: A Főbizottság Missziós Osztálya
Felelős: Vlado Havran
Sokszorosítva: A kiadó irodájában – 2015
Istentiszteleti használatra